

AdventInfo

A Hetednapos Adventista Egyház Magyar Uniójának információs lapja

2020. november 28.

Tekintsünk felfelé, vezessünk Menny felé!

Az online egyházé a jövő?

A Generálkonferencia Végrehajtó Bizottsága (General Conference Executive Committee) több mint 350 tagja minden évben októberben találkozik az Éves Tanácsülésen (Annual Council), hogy egy héten keresztül a világegyház stratégiájáról, pénzügyeiről, szabályzatairól tanácskozzanak.

Személy szerint számomra a legnagyobb alkalmak a világgözösség vezetőivel való személyes beszélgetések, közös étkezések, ahol nagyon sok olyan kapcsolat születik, amiből magyarországi meghívás lehet táborokra, képzésekre, protokoll alkalmakra.

Ahogy szinte az egész életünket, most ezt is megváltoztatta a koronavírus-világjárvány. Idén el kellett halasztani az ötvenéves Generálkonferencia Ülést. A táborokat, az utazásokkal járó képzéseket fel kellett függeszteni, és így jártak az egyházban olyan fontos szerepet játszó bizottsági ülések is.

A két konferencia ülés között szinte teljes hatáskörrel rendelkező Végrehajtó Bizottság ezúttal a modern technika segítségével került megrendezésre. Az egyház vezetésének sikerült a technikai kérdéseket megoldani (mindenki láthasson és hallhasson mindenkit, a napirendi pontokhoz tartó előterjesztések, határozati javaslatok eljuttatásának és részvevőkhez, valamint biztonságosan és anonim módon is lehessen szavazni). Technikailag tehát minden rendben volt. Nagyszerű prezentációk hangzottak el, hozzá lehetett szólni az előterjesztésekhez is, tehát úgy tűnik, megoldás a pandémia okozta utazási korlátozások kihívásaira.

Múlt héten a Transzeurópai Divízió Végrehajtó Bizottsága ülésezett, szintén a technika segítségével, virtuálisan. A jövő héten pedig a Magyar Unió kibővített Unióbizottságát, az év végi Plenáris Unióbizottságot is csak ilyen módon, digitálisan lehet megtartani.

Az egyház vezetése minden szinten meg kellett hozza ezeket a döntéseket, hogy egymás egészségére odafigyelve, biztonságosan tudjuk megtartani az alkalmakat.

Ráadásul most a gyülekezeti alkalmak is az online térbe költöztek. Online szombatiskola, online bibliaóra, online imaközösség, online gyermektörténet, online prédikáció, online egyház...

Nagyszerű látni, hogy a testvérek fegyelmezetten és ugyanakkor lelkesen keresik a kreatív lehetőségeket a digitális találkozásokra. Akár a közösségi médiában, akár videómegosztó portálokon, akár videokonferenciai szoftverek segítségével.

Ezzel együtt azonban csalódott vagyok. Noha személy szerint élvezem a technika vívmányait. Magam is szívesen használom azokat, de a kommunikációnak ezt a végtenül elszemélytelenített változatát nagyon nehéz megszokni, és hogy őszinte legyek, nem is szeretném megszokni.

Számomra a Bibliának azok a részei a legfelelőbbek, amikor Isten valami csodálatos módon, személyesen jelenik meg egy-egy történetben. Akár az Éden kertjében, amikor „szellős alkonyatkor” sétál, vagy Mózesnek jelenik meg a Sínai-hegyen az égő csipkebokorban, Illésnek a Hórebben a szelíd hangban jelenti ki magát, de az Újszövetségben Jézus keresztségekor szólal meg, vagy a megdicsőülés hegyén jelenik meg. Mindenek felett azonban maga az a tény, hogy amikor igazán nagy szükség van Isten jelenlétére az emberiség életében, maga a Fiú Isten jön el fizikai valóságában, ahogyan erről a karácsonyi történet tanúskodik. És a Fiú valóságos visszajövetele a mi legnagyobb és legaldottabb reménységünk.

Várom azt a pillanatot, amint megláthatom „Isten sátorát” ott, a mennyei Jeruzsálemben. „Íme, Isten sátora az emberekkel van, és ő velük fog lakni, ők pedig népei lesznek, és maga Isten lesz velük” (Jel 21:3). Várom a Bárány nagy vacsoráját, ahogy az emberiség

A Generálkonferencia online megtartott Éves Tanácsülésének egyik pillanata

történelmének nagy alakjaival, Ádámmal és Évával, Mózesrel, a prófétákkal, apostolokkal, reformátorokkal, az adventmozgalom úttörőivel együtt ülhettek annál az asztalnál, veletek együtt...

A gyülekezeti életnek azok a legfelelőbb alkalmak, amikor együtt tudunk énekelni, érezzük egymás rezdüléseit, amint együtt imádkozunk, és lelkipásztorként nem egy hideg üveglencsének prédikálok, hanem látom és hallom testvéreim reakcióit a prédikációmra. A bizottsági üléseknek pedig azok a közösségi alkalmak a legfontosabbak, amikor kötetlenül, a közös étkezések vagy szünetek alkalmával „csak úgy” beszélgetünk az egyház dolgairól, mert ekkor jönnek a legjobb ötletek, a legnagyobb inspirációk.

De addig is türelmesen várok, és kihasználom, hogy legalább digitális módon tudunk találkozni.

Hálás vagyok Istennek a technika nyújtotta online tér lehetőségeiért, testvéreim kreativitásáért, kitartásáért, hogy legalább így együtt lehetünk.

Ócsai Tamás
unióelnök

Egy igazi közösség

Az egyház vezetése egy körlevélben fordult a testvéri közösség felé 2020. október 9-én, amelyben a gyulai szeretetotthonban kialakult koronavírus-fertőzés miatt kértük ápolók jelentkezését. Mint ismeretes, a járványban a dolgozók közel fele érintett lett, ezért karanténba kényszerült, és a megmaradt dolgozók száma nem lett volna elegendő a lakók biztonságos és magas szintű ellátására.

A válságos helyzetben az unió elnökségének két tagja egy külső szakemberrel személyesen tájékozódott a helyszínen az otthon helyzetéről, bátorította az ott szolgálatot teljesítő munkatársakat, kérve a maximális odaadást és szolgálatot, hogy a gondozásunkban levő idősök megkapják a szükséges ellátást. Az otthon vezetése (karanténból) irányította, szervezte a munkát, de szinte lehetetlen feladat lett volna a kevés személyzettel az ellátás.

És ebben a helyzetben a Magyar Unió testvéri közössége megmutatta, hogy nem csupán egy egyház vagyunk, hanem igazi közösség.

A felhívásra több mint 50 testvérünk jelentkezett, hogy készek arra, hogy ideiglenesen elköltözzenek otthonukból, és részt vegyenek az idősök gondozásában. A legérdekesebb, hogy többen közülük maguk is idősök voltak, de átérték, hogy vannak, akik még náluk is jobban rászorulnak a gondozásra.

Végül 7 fő került így alkalmazásba, akik egy negatív PCR-teszt után, elkülönített szálláshelyükre költözve kezdhették el munkájukat, majd a szolgálatuk végén egy újabb negatív teszt után térhettek haza, szeretteik körébe.

Egy közösség életében az egymás iránti felelősség vállalása, az önfeláldozó segítségnyújtás lehet a legnagyobb összetartó erő.

Isten iránti hálával és köszönettel gondolok testvéreinkre, akik a bajban azonnal készek voltak segíteni.

Mára helyreállt az élet az otthonokban, a dolgozók meggyógyultak és újra tudják végezni szolgálatukat.

Természetesen köszönet illeti a szeretetotthonok dolgozóit, vezetőit, akik hosszú hónapok óta a rendkívüli körülmények között is odaadással és hűségesen végzik szolgálatukat. Amikor nem lehet az idősöket meglátogatni, amikor az idősöket egymástól is el kell különíteni, még az ételt is mindenki kizárólag a saját szobájában kénytelen elfogyasztani, amikor a saját biztonságukra is fokozott módon kell odafigyelni, hogy saját családjukból vagy családjukba se hozzák, illetve vigyék el a fertőzést, sokkal nagyobb teher nehezedik rájuk.

A bibliai időkben nem volt még ilyen intézményes ellátás, de a keresztény egyház a kezdetektől kezdve megszervezte a szükségben lévők ellátását. A Biblia tudósít gyűjtésről a júdeai éhezők megsegítésére; az idősokről, szegényekről gondoskodó testvérekről. A későbbi századok során kialakultak

Az unióelnökség két tagja teljes védőfelszerelésben Gyulán 2020. október 9-én

az első kórházak, beteg- és idősöket ápoló szolgálatok, melyek továbbvitték a szolgálatot. Az egyház az ilyen egymásért szolgáló közösségekben él igazán ma is.

Isten iránti hálával gondolok arra, hogy ma is van lehetőség az egyház számára, hogy ilyen nagyszerű módon gondoskodjon az idős testvérekről és ma is vannak testvérek, akik önzetlenül vállalják a szolgálatot.

Ócsai Tamás
unióelnök

Védekezve építünk és építve védekezünk

Akkor is nehéz idők voltak. Az erős falak a normális életet alapfeltételei voltak. Rablók, fosztogatók, „honfoglalók”, vadállatok számára a bekerítetlen város szabad prédát jelentett. Ezenkívül a falak a határokat, az identitást, az önrendelkezést, a szabadságot jelképezték.

Soha nem elég a bajt diagnosztizálni, elsíri és bűnbakokat keresni hozzá. A változás mindig olyan embereken múlik, akik az előzőek helyett beleállnak a résbe, áldozatot vállalnak és TESZNEK valamit, bármit, a megoldás érdekében.

De mit lehet tenni, amikor a feladathoz nincs elég ember, ugyanis mindenki a saját házat félti? Ezenkívül mindenkinek más elképzelése van a megoldásra, ezért együtt dolgozni kudarc. Tegyük fel, hogy valami csoda folytán mindenki leteszi a saját munkáját, a nézeteltéréseket felszámolják és megépítik az alapot. Másnapra könnyűszerrel ledöntik azok, akik az anarchiában érdekeltek. Kellene egy fal ahhoz, hogy megvédjen, miközben a falat építjük, de ez abszurd. Végül mondjuk ki az igazat –

mérhetetlenül kényelmetlen lenne az egész hercehurca, ahhoz képest, hogy most kényelemben lehet kritizálni a helyzetet, és ujjal mutogatni a lehetséges felelősökre.

Igy tengette az életét a választott nép mintegy 2500 évvel ezelőtt. De nem ez az a kép, amit szeretnék rögzíteni az olvasókban, hanem a következő jelenet. Miután a csoda megtörtént és elkezdődött a munka, az ellenség összefogott, titkos tervet készítettek a rajtaütésről. A nép fáradt és kimerült volt, a tartalékok elfogytak. Ekkor:

„Azért odaállítottam a népet a fal tövébe, a várfal mögé a hézagokba...”

Mi pedig mindnyájan visszatértünk a várfalhoz, mindenki a maga munkájához. Attól a naptól fogva legényeimnek csak a fele végezte a munkát, a másik fele dárdával, pajzsral, íjjal és páncéllal volt fölfegyverkezve. A vezetők pedig ügyeltek Júda egész népére. A várfal építői, a teherhordók és a rakodók egyik kezükkel a munkát végezték, a másikkal pedig a fegyverüket tartották. Mindegyik építőnek a derekára volt kötve a kardja, úgy építet-

tek. A kürtös pedig mellettem volt” (Neh 4:7.9–12).

Hasonló időket élünk. A megszokott, kényelmet és védelmet nyújtó falak tele vannak résekkel. A láthatatlan betolakodók még nagyobb lendülettel támadnak. Mi lesz velünk? Mi lesz a közösséggel? El kell dönteni: védekezünk, magunkat, családjainkat féltjük, vagy építjük a közösséget? Nehémiás receptje kiállta az idők próbáját. Védekezünk és építünk. Védekezve építünk és építve védekezünk. Akik jól látják, hol keletkezett rés az egyház életében, beállnak a hézagokba; az egészségügyi szakembereink szervezik a védekezést, népünk másik fele bátran kilép a falakra anélkül, hogy egy percig is elfeledkezne a védekezésről. A vezetők ügyelnek az egész népre, a kürtös pedig készen áll a figyelmeztetésre. Nincs vita, nincs széthúzás, nincs jajgatás, nincs mutogatás – csak ima és összefogás. Akkor bejött, most sincs más választásunk, ha élni akarunk és életben akarjuk tartani a közösséget, ami minden látszat ellenére, még mindig Krisztus teste és a MI otthonunk!

Dr. Ósz-Farkas Ernő
DET elnök

2020. november 5.

Korlátozások – istentiszteletek

Zavarba hozzák a hívó embereket az események ebben az évben. Látjuk, hogy a világban formálódik egy kereszténységellenes hangulat, többféle módon. Fizikailag is, lelkiileg is. Terrortámadások a kereszténység ellen Európában és a világon többfelé, azután a genderelmélet erőszakos fellépése, a nyugat sajátos marxista fordulata, Európa útkeresése, Amerika zavarodottsága; nem is érdemes sorolni tovább. Bibliái szempontból azt is mondhatnánk, hogy semmi sem az, aminek látszik vagy mondja magát stb. Ráadásul itt van ez a vírus, ami uralja a világot, már második hullámban tör ránk, és korlátozza a közös, megszokott istentiszteleteinket, mindennapi mozgásunkat. A mostani korlátozás csak a vírus miatt van, nem vallási alapon!

Egyre teljesebb a kilátástalanság. Egyházunk is keresi önmagát, mert nem működhetünk úgy, ahogyan eddig megszoktuk, a gyülekezetek sem, de a világ-szervezet sem. Az internet nagy segítség a vírushelyzetben, de az evangélium képviselésének nem ez a megszokott tere.

Felvetődik bennünk a kérdés: El fog múlni a Covid19-időszak, és visszaáll minden közel a megszokott helyzetbe? Vagy már most a „nehéz időkben” vagyunk és/vagy a „rostálás” is elkezdődött, az Isten iránti hűségünk „rostáltatik”?

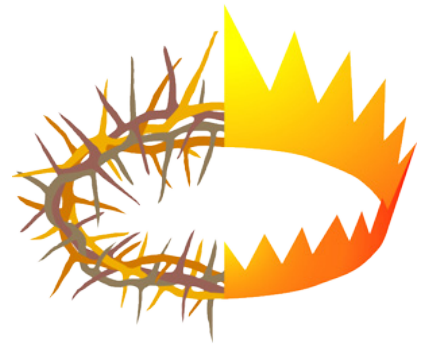
Nehéz megállapítani, pontosan milyen időben vagyunk, de egyre világosabban látjuk, mit jelent, hogy 1844 óta a végidő korszaka érkezett el. Próbában vagyunk

mindannyian, hogy mennyire tartjuk fontosnak a közös istentiszteleteken való részvételt, akár még virtuálisan is. Mennyire tartjuk fontosnak, hogy közösen beszéljük át a heti bibliatanulmányunkat. Nagy a kísértés, hogy arra gondoljunk: ha majd elmúlik ez a helyzet, akkor visszatérünk a régi gyakorlatunkhoz, de addig nem. Majd magunkban elolvassuk, át gondoljuk a tanulmányt, az Igét, most az is elég. Néha ezt még reálisnak is érezzük.

Fontos ilyenkor, hogy Krisztusra nézzünk, és ne az eseményekre! Ne ijedjünk meg az eseményektől, ne azokra tekintsünk, hanem Isten hatalmát és kegyelmét, eljövetelet tartjuk szem előtt. Ne feledkezzünk meg arról a tanácsról, amit Jézus adott: az utolsó idők próbái között Ő mellettünk lesz. Talán arra gondolunk: van még időnk a második adventig, vagy annyira várjuk az eljövetelet, hogy nem vesszük észre, már letelt a felkészülési időnk. „Vigyázzatok azért, mert nem tudjátok, mely órában jő el a ti Uratok” (Mt 24:42) – figyelmeztetett Jézus.

Timótheusnak azt írja Pál 2Tim 1:12-ben, hogy „mert tudom, kinek hittem”. A jó sáfár tudja, hogy Ura egészen biztosan hazajön és a jutalma vele van.

Most a felbolydult, megzavarodott világban azt akarja a kísértő elérni, hogy lelki közömbösségbe merüljünk. „Legyen gondunk arra, hogy egymást buzdítsuk a szeretetre és a jó cselekedetekre, nem hagyva el összejöveleteinket, ahogyan szokásuk némelyeknek, hanem intve egy-

mást annyival inkább, mivel látjátok, hogy közeledik az a nap” (Zsid 10:24–25, ÚRK) – tanácsolja Pál az utolsó időkben élőknek.

Az nem kérdés, hogy az utolsó időkben élünk. Mennyi van még hátra? Nem tudjuk, nem is tudhatjuk. Ezt nemcsak mi látjuk így, akik olvassuk a Bibliát, hanem ahogy hallom mindenfelől, azok is, akik hit nélkül élnek az életüket. „Nehéz idők álltak be”, minden kifordult magából, olyan gyorsan változik minden a világban, hogy nem is tudjuk felmérni a változásokat. Ha ez így megy tovább, egyre gyorsabban fog minden körülöttünk változni, tehát most kell megerősíteni magunkat, mert később csak még nehezebb lesz megmaradni hűségesen az Úr mellett.

Viszont a jó sáfár a fejében, a szívében tudja, hogy Ura jön hamarosan. Szolgálatából nem enged kiözökkenteni magát.

Az Úr velünk van ebben a hitünket próbáló időszakban is! Kérjük is, hogy erősítsen meg a rostálás idején!

Zarka Péter
sáfársági osztályvezető

Online és nem online testvérek (keresd a kupont!)

Technikai részletnek tűnhet elsőre, pedig kardinális kérdés: hány testvérünk online? A tavaszi bezárási hullámok után azt tapasztaltam, hogy a testvérek kb. 50-55%-a alig volt online elérhető, nem jutottak el hozzá az online tartalmak. Ezek egy része e-mailen kapcsolatban maradt a gyülekezetével, de a központi tartalmak kimaradtak az életéből. Központi tartalmak alatt az egyház, az osztályok hivatalos tartalomszolgáltatásait értem, mint például az Adventista Egyház facebook-oldala, vagy éppen az adventkiado.hu.

Nem sokkal a karantén után egy dunántúli gyülekezetben szolgáltam, ahol a testvérek többsége középkorú. Felvettem a kérdést, hogy hányan találkoztak egy bizonyos közzétett információval, és meglepődve vettem tudomásul, hogy a többség nem találkozott a firtatott tartalommal (a fiatalabbak sem!). Visszakérdeztem, hogy

miért. A válasz csak részben volt meglepő: a facebook és az instagram számukra elfogadhatatlan, a kiadó honlapját pedig nem látogatják, nem is tudják, mi a címe. Nem ezt mondták szó szerint, de ez volt az értelme. Kérdésemre kifejtették, hogy tudatosan tartják távol magukat a közösségi médiától (a sok kéretlen tartalom miatt), az egyéni honlapokat pedig nem ismerik. Ez a két dolog kitűnő kombináció ahhoz, hogy kizárjuk magunkat az információfolyamból – egy olyan évben, amikor a gyülekezetek az év jelentős időszakaiban az online térbe kényszerültek.

Vizsgálat nem támasztja alá, de tudomásom szerint éppen az évünkre jellemző helyzet különleges volta némileg módosított a bevezetőben említett arányon, a testvérek egy része a kényszerhelyzet hatására felülbírálta online környezettel kapcsolatos álláspontját, hogy ne essen ki

a vérkeringésből. Jól tették. A közösségi média pont ugyanolyan, mint a késeink a konyhában: miközben számos konyhai teendőt könnyítik, életek kioltására is alkalmasak, de leginkább rajtunk múlik, hogyan használjuk őket. Vagyis nem önmagában az eszköz nevezhető jónak, vagy rossznak. A használat teszi jóvá, esetleg rosszá. Használjuk jól, és számos áldás kísérheti a tevékenységünket!

A tapasztalt helyzet (és részben éppen ezért, hogy bátorítsunk benneteket) miatt egy, az online és nem online testvérek számára egyaránt elérhető lehetőséget kínálunk ez év decemberétől egészen jövő február végéig. Kuponos vásárlási lehetőséget. A következő szombatiskola átvételekor minden testvér egy kis, négyoldalas füzetet talál a bibliatanulmányában, amelynek a végén egy 300 Ft értékű képviselő kupon is helyet kapott. A kupon online és szemé-

lyes vásárláskor is felhasználható. Azonban biztatunk mindenkit, hogy az online rendelést részesítse előnyben, mégpedig éppen a fertőzések lehetőségének csökkentése miatt (és hogy „gyakorolja” az online tájékozódást és rendelést az oldalunkon, ami egyébként nagyon egyszerű, felhasználóbarát). Ha legalább 2000 Ft értékben rendeltek a www.adventkiado.hu oldalról, a pénztárban felugrik a kupon rubrikája, ahol beírhatjátok a kapott kupon kódját (a teljes kódot kérjük beírni, az előrenyomott

és a sorszámzóval nyomtatott részeket egyben), ami után a rendszer automatikusan levonja az említett összeget. Egy kupon csak egyszer használható fel, összevonásra pedig nincs lehetőség. Bátorítunk benneteket, hogy vegyétek a bátorságot, ha még nem látogattátok meg (nemrég megújult) honlapunkat, most tegyétek meg. Nem tudtok elrontani semmit, bátran kattintsatok, böngésszetek. Ha segítségre szorultok, szívesen állunk rendelkezésetekre. Ha pedig mégsem online rendelnétek végül, erre

is lehetőségetek van, a honlapot sokan csak tájékozódásra, a rendelés összegyűjtésére használják, hogy aztán valamelyik egyéb elérhetőségünkön rendeljenek. Bárhogy is lesz, örömmel vesszük, ha „benéztek” hozzánk. Ha személyesen korlátozott is a találkozás lehetősége, legalább online tartjuk a kapcsolatot: www.adventkiado.hu

Dr. Gyetvai Gellért
kiadóvezető

Az ADRA raktár új helyen

Raktárunk a korábbi Határhalom utcai raktárbázisról 2020. október 8-tól új helyre költözött. A 40 lábás konténer – mely a továbbiakban a segélyáru és a programok során használt eszközök tárolását szolgálja majd – a Felfedezések Alapítvánnyal való együttműködés alapján egy, az elő-

ző raktárbázishoz közeli területen került elhelyezésre. A megközelítése talán még egyszerűbb, mint korábban, és nagyobb szállítójárművek érkezése esetén itt sincs szükség behajtási engedélyre. A konténerben található polcrendszer lehetővé teszi a bekerülő termékek és felszerelések rendszerezését.

Sitkei Zoltán
ADRA Alapítvány, ügyvezető igazgató

300 Ft

KÖNYVKUPON

Sorszám: **ak2020-00**

Érvényes 2021. február 28-ig az Advent Kiadótól történő, legalább 2000 Ft-ot elérő rendelés esetén.

A kupon online (www.adventkiado.hu) és személyesen is beváltható.

Hogyan tartsuk meg a gyerekeket a karantén alatt?

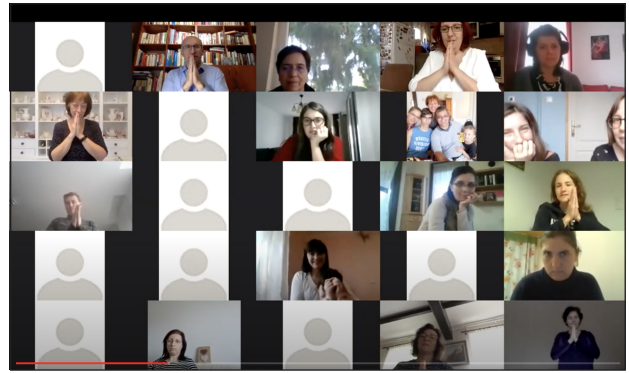
Szülőkként szeretjük azt érezni, hogy befolyásunk van a gyerekeink felett, és ők arra hajlanak, amerre mi fordítjuk őket. A koronavírus első hulláma azonban megtanított minket arra, hogy ez a folyamat bizony fordítottan is igaz. A gyerekek is hatnak a szülőkre és bizony a gyerekek viszonyulása a gyülekezethez sokat nyom a latba annak eldöntésében, hogy a karantén után visszajönnek-e a családok a gyülekezetbe, vagy otthon maradnak a képernyők előtt. Azok a gyülekezetek, amelyekben a gyerekek komolyan véve, bevonva és a közösség részeként érzik magukat, a karantén feloldása után ismét megteltek élettel. Ám azok a gyülekezetek, amelyek kevésbé figyelték a gyerekekre és nem volt stratégiájuk a gyerekek és családjaik megtartására, most türesek lettek, mint a lezárás előtt voltak.

Ezen a jelenségen szeretnénk javítani, ezért a Gyermekszolgálatok Osztálya és a Családi Szolgálatok Osztálya közösen képzést szervezett november 15-én gyermek-

tanítóknak és szülőknél arról, hogy hogyan tartsunk élményszerű, interaktív szombatiskolát zoomon keresztül, és miként építsünk közösséget a gyerekek között az online istentiszteletek idején, valamint hogyan motiváljuk a családokat lelkesítő és eleven hitéletre a négy fal között. A képzés megtartására Karen Holfordot, a Transzeurópai Divízió családi osztályvezetőjét kértük fel, aki a lehető legalkalmasabb volt erre a feladatra. Ha a képregénybeli Obelix azért olyan erős, mert csecsemőként belesett a varázsitalos üstbe, akkor Karen minden biztonnal a kreativitás üstjébe pottyant bele. Három órán át ontotta magából a gyakorlati ötleteket a több mint 70 résztvevő számára. Volt olyan résztvevő, aki 14 oldalt jegyzetelt le.

Karen nagyon sok konkrét élethelyzetet és más uniókban bevált módszert osztott meg arról, hogy a gyerekek miként tarthatnak egymással kapcsolatot. Ez azért fontos, mert ha a bezárás alatt online beszélgetnek egymással, akkor nagyon várják az újrainítás utáni személyes találkozót. Azonban nem biztos, hogy szülői segítség nélkül eszükbe jut egymással kapcsolatba lépni. Könnyen lehet, hogy az osztálytársaik és világi barátai elviszik a figyelmüket.

Emellett szó volt arról is, hogy a tanítók miként tehetik interaktívvá a tanítást.

Ez a műfaj mindannyiunk számára új, még nem termelődtek ki a szakértők, mert mindannyian tanuljuk. De az élő tanításhoz hasonlóan az online tanítás is lehet egyirányú, és mehetnek az impulzusok oda-vissza is. A gyerekek megtartásának egyik kulcsa a bevonás. A szombatiskola mellett pedig az istentiszteletbe való bevonáshoz is sok gondolatébresztőt kaptunk.

Az online tanításhoz egész „szerszámosládát” kaptunk. Sok unióban készítettek a karantén első hullámában központi video-szombatiskolákat (így mi is), ami nagyon sok gyereknek jelentett kapaszkodót az egyház felé. A videóknak megjelent tanítókat nagyon a szívükbe zárták a gyerekek (mi is sok levelet, csomagot, videóüzenetet és kedvesebbnél kedvesebb visszajelzést kaptunk). Azonban azt is el kell érünk, hogy a gyerekek a saját gyülekezetükhöz és a saját tanítóikhoz ragaszkodjanak. Ezért nagyon fontos, hogy minden gyülekezet maga is tartson gyerek-szombatiskolát. Ezután ugyanis a gyerekek még jobban fogják várni az újratalálkozás lehetőségét. Ez nagy munka. De talán éppen a válság ideje a legjobb időszak arra, hogy újragondoljuk a fontossági sorrendünket és újraosszuk az emberi és anyagi erőforrásainkat is.

Karen végül beszélt a családi áhitatok újragondolásáról és élménytelivé tételéről. A bezártság ugyanis kiváló lehetőség arra, hogy a családok értelmes, minőségi időt töltsenek egymással Isten közelségében. Ehhez pedig még messze nem merítettünk ki minden lehetőséget!

A képzés vágtatlan, teljes felvétele visszanézhető! Bátorítjuk a lelkipásztorokat, gyermektanítókat és szülőket is, hogy használják fel ezt a lehetőséget, és ébresszék fel a maguk és egymás figyelmét a gyerekek megtartásának fontosságára! A videó itt tekinthető meg: <https://www.youtube.com/watch?v=Rbgd2XCh0sQ>

A gyerekek nem az egyház jövője, hanem a jelene. Minél hamarabb magunkévá tesszük ezt a szemléletet, annál biztosabb, hogy a gyülekezetünknek is lesz jövője.

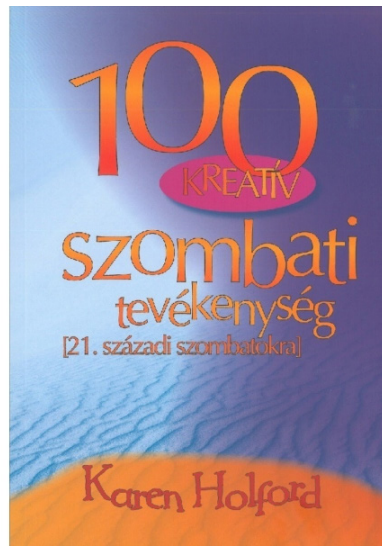
*Mihalec Dóra és Dr. Mihalec Gábor
gyermek és családi osztályvezetők*

A karantén alatt nemcsak veszekedni lehet otthon!

Újra itt a kijárási korlátozások, a home school, a home office és a home church időszak. Sok családot megterhel ez a helyzet, hiszen ott lebeg felettünk a sok bizonytalanság (meddig fog tartani, elég lesz-e a pénzünk, biztonságban van-e a munkánk, megússzuk-e a megfertőződést, mi lesz az idős szeretteinkkel...), ha akarjuk, ha nem, sok időt töltünk szűk helyen egymással, amitől mindannyian kicsit harapósabbak, érzékenyebbek vagyunk, ráadásul elvesztettük azokat a külső erőforrásokat, amelyek békeidőben feltöltenek bennünket (gyülekezetbe járás, konditerem, étterem, kirándulások... stb.).

Sok család azonban erényt kovácsol magának a szükségből. Tekinthejtük ezt a helyzetet egyedülálló lehetőségné is arra, hogy értelmesen együtt töltsük az időket azokkal, akik a legfontosabbak a számunkra. Ahelyett, hogy csak kibírnánk egymást,

kezdeményezhetünk mély beszélgetéseket, tehetünk hosszú sétákat, egész estéket tölthetünk társasjátékozással, új kapcsolati

készségeket sajátíthatunk el, és megtanulhatunk családként is egészen friss módokon gondolni Istenre és keresni az Ő közelségét.

Eredetileg a szombat délutánok kreatív eltöltésére adtuk ki Karen Holford „100 kreatív szombati tevékenység” (21. századi szombatokra) című könyvét, ám mint kiderült, ebben a bezártságban ez a kötet sok család számára valódi kincseshánya lett. Bátorítjuk a családokat a könyv beszerzésére (kapható az Advent Kiadónál), és a benne felsorolt tevékenységek közös megvalósítására.

Más országokban azzal is kísérleteznek, hogy több család összefog és a terheket elosztva egymás között rövid reggeli áhítatokat tartanak zoomon. Mivel egy család hetente vagy kéthetente csak egyszer kerül sorba, így van ideje jól felkészülni, és közben minden reggel minőségi lelki táplálékot fogyaszthat a teljes kiörlésű reggeli mellé.

*Dr. Mihalec Gábor
osztályvezető*

Tehetséges gyermekek Jézusért

Jézus a legjobb barátom

A Generálkonferencia Gyermekszolgálatok Osztálya az idén ünnepli fennállásának 25. évfordulóját. Az évforduló alkalmából (mint ahogy arról korábban már hírt adtunk az *AdventInfo*-ban is) pályázatot hirdettek a 5-14 éves gyermekek számára. A pályázat keretében arra kértük a gyerekeket, hogy rajzolják le, fogalmazzák meg, készítsenek egy videót, hogy milyennek képzelik Jézust, mint a legjobb barátjukat.

Együtt énekelnek Jézussal, a legjobb barátommal; Sétá Jézussal; A világminőség Ura; Julcsi és én a legkedvesebb barátunkkal; Jézus az óceánban megke-

resztel engem – csak néhány cím, ahogyan a gyerekek elképzelték magukat és Jézust. Körülbelül 30 szebbnél szebb rajz, vers és videó érkezett hozzánk.

Világszinten még csak nemrégiben zárult le a pályázat, és az eredményét sem tudjuk még, de a Magyar Unió jóvoltából a magyar résztvevők már most ajándékban részesültek.

A legszebbnek ítélt alkotás Kriszán Admiráé (8 éves) lett, aki a Gyömrői Gyülekezet gyermekcsapatának a tagja. A nyereménye ingyen részvételi lehetőség a következő megrendezésre kerülő

Kriszán Admirá: Együtt Jézussal

Horváth Abigél: Énekelnek Jézussal, a legjobb barátommal

Papp Zsófia

Hálás vagyok

Istenem, te szeretsz,
Gyógyítasz és védesz,
Segítesz a bajban,
Ha szólítunk, meghallgatsz.

Hálás vagyok neked,
Mert meghaltál értem,
Szombaton összegyűlünk,
És itt leszel velünk.

Ha hibázom megbocsájtasz,
És mennyországot adsz.
A gyümölcsök ízében
Érzem szerető szívedet.

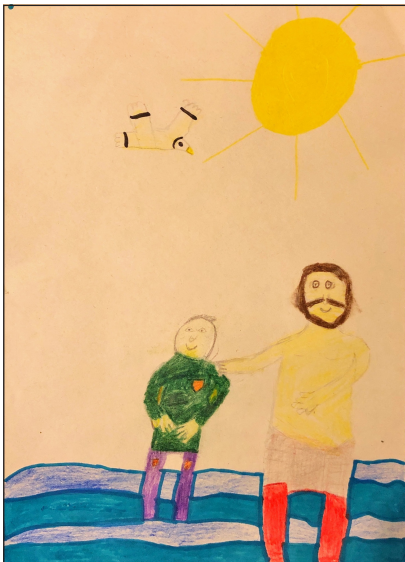
Leborulunk eléd imádkozni,
Nem győzünk neked hálát adni,
Mert nem lehet megszámolni
annyi jót tudsz tenni.

Hálás vagyok Istenem,
Mit megtettél értem,
Hogy itt vagy mellettem,
És el nem mész sohasem.

Szünidei Bibliatáborban. A 10 leggyorsabb beküldő könyv- és írószercsomagot kapott. Az ő nevük a következő:

- 1) Horváth Abigél – 6 éves, Nyíregyházi Gyülekezet
- 2) Horváth Dávid – 6 éves, Nyíregyházi Gyülekezet

- 3) Gángó Bence – 13 éves, szentgáli szórvány gyülekezet
- 4) Gángó Hanna – 5 éves, szentgáli szórvány gyülekezet
- 5) Gángó Virág – 10 éves, szentgáli szórvány gyülekezet
- 6) Horváth Levente Miklós – 8 éves, Veszprémi Gyülekezet
- 7) Dankó Fanni Dóra – 6 és fél éves, Debrecen Munkácsy utcai gyülekezet
- 8) Csiaki Emese – 6 éves, Szabadkígyósi Gyülekezet
- 9) Bohus Kira – 8 éves, Szabadkígyósi Gyülekezet
- 10) Bohus Henrietta – 9 éves, Szabadkígyósi Gyülekezet

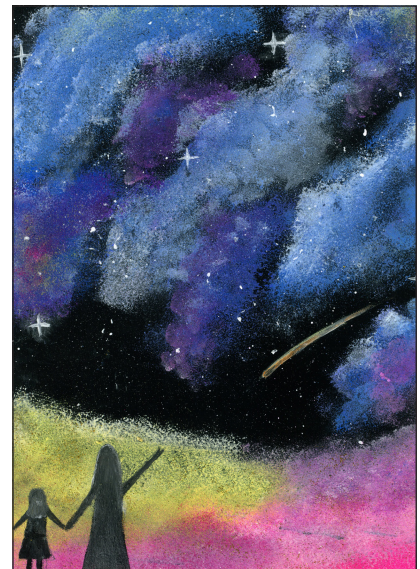

Meszter Bende: Jézus az óceánban megkeresztel engem

A szép alkotások közül igen nehéz volt kiválasztani a legszebbet, ezért úgy döntöttünk, hogy különdíjat is adományozunk Lázár Eszter Margarétának (11 éves) a Gödöllői Gyülekezetből és Gál Rebekának (8 éves) a Budapest-Rákoscsabai Gyülekezetből. Mindketten, bár más-más kategóriában – Margaréta rajz, Rebeka videó – kiemelkedő alkotást nyújtottak be.

A résztvevő gyerekek mindegyikének elismerő oklevelet juttattunk el, amivel szeretnénk kifejezni irántuk és munkájuk iránt az örömmüket és elismerésünket. Gratulálunk mindenkinek!

Voltak gyülekezetek, ahonnan több alkotás is érkezett. Ilyen gyülekezet a Budapest-Terézvárosi Gyülekezet, a Budapest-Óbudai Gyülekezet, a Gyömrői Gyülekezet. Az ő felkészítő gyermektanítóinknak és a többi gyermektanítónak is

Lázár Eszter Margaréta: A világmindenség Ura

szeretném a köszönetemet és hálámat kifejezni, hogy komolyan vették a pályázatot és foglalkoztak a gyerekekkel!

Mihalec Dóra
Gyermekszolgálatok Osztálya

Lelkészszentelési alkalmak a Tiszavidéki Egyházterületen

Nem tengerész, nem erdész, nem kertész – hanem lelkész

2020. szeptember 19-én elérkezett a várva-várt nap Simon Csaba, családja és gyülekezetei számára, amikor a lelkészszentelési szertartás keretein belül Csaba a kézzrátételes felszentelés által világszéles meghatalmazást kapott az evangélium lelkesi szolgálatára.

A járványhelyzet ellenére sok testvér eljött a békéscsabai gyülekezetbe ezen a szép szombaton Csaba jelenlegi és volt lelkesi körzeteinek gyülekezeteiből, a békési A és B, valamint a kamuti gyülekezetekből, de jöttek a kondorosi és szolnoki gyü-

lekezetekből is, hogy együtt ünnepeljenek Csabával és közösen részesüljenek Isten jelenlétének és Igéjének áldásából.

Felemelő szolgálatok keretei között került sor Isten Igéjének meghallgatására Ézsaiás elhívásáról, amikor Ézsaiáshoz hasonlóan Csaba is válaszolt Isten hívására:

„Itt vagyok, küldjél el engemet!” Csaba a lelkészi fogadalomtétellel ünnepélyesen vállalta, hogy elkötelezi magát a Mestere és a rábízottak szolgálatára. Fogadta, hogy hogy szeretni fogja azokat, akiket Isten a gondozására bízott, és lelki növekedésükben segíteni fogja őket.

Ezek után köré gyűltek a jelenlevő felszentelt lelkészek és az alkalom legünnepélyesebb részében Isten áldását kérték Csabára és lelkészi szolgálatára.

A lelképásztori megbízás első mondatában Csaba ezeket a szavakat hallhatta (de a többi mondat is hasonlóan ünnepélyes volt): „A világszéles Hetednap Adventista Egyház nevében felruházlak téged a teljes

Simon Csaba lelképásztor és családja

egyházi tekintéllyel. Ennél nem érhet nagyobb megbecsülés senkit, de ez felelősséggel jár.”

Csabát, az újonnan felszentelt lelkészt köszöntöttük az unió, az egyházterület, a lelkészkar nevében, feleségét pedig a lelkészfeleségek nevében, gyermekeiket pedig a lelkészgyermek nevében. De köszöntötték a gyülekezetek képviselői és az istentisztelet befejezése után nagyon sokan a jelenlevők közül.

Csaba, Isten áldása és sok öröm kísérelje szolgálatodat!

Hegyes-Horváth Géza
egyházterületi elnök

Egy szombat – két lelkészszentelés

A békéscsabai lelkészszentelési ünnepség után nem sokkal 2020. október 17-én a Tiszavidéki Egyházterület két másik lelkészi körzetében ünnepelhettük együtt Isten elhívását és felhatalmazását a lelkészi szolgálatra, délelőtt Egerben, Bodolai Zoltán testvér körzetében, délután pedig Nyíregyházán, Kerékgyártó János testvér lelkészi körzete ünnepelt.

A járványhelyzet ellenére mindkét helyszínen az eseményhez méltó szolgálatok keretében került sor Bodolai Zoltán és Kerékgyártó János testvérek lelkészi felszentelési istentiszteletére. Egerben az egri és a gyülekezeti kórusok szolgáltak, valamint az Adventi Rézfűvós Együttes, Nyíregyházán pedig a helyi és a körzet gyülekezeteinek fiataljai szolgáltak felemelő zenei és énekszolgálatokkal.

Miután Csizmadia Róbert testvér, a Magyar Unió titkára és a Lelkészegyesület vezetője ismertette a felszentelés mibenlétét és fontosságát, Ócsai Tamás testvér, a Magyar Unió elnöke Isten üzenetét tolmácsolta igehirdetésében, amelyben ApCsel 22:14–15 versei alapján kiemelte, hogy nemcsak Pál apostolt, hanem Bodolai Zoltánt és Kerékgyártó Jánost is a „mi Atyáink Istene” választotta ki a szolgálatra, hogy az Ő tanúja legyen.

Zoltán és János a lelkészi fogadalomtételben ünnepélyesen vállalták, hogy elkötelezik magukat Mesterük és a rájuk bízott szolgálatára. Fogadták, hogy hogyan szeretni fogják azokat, akiket Isten a gon-

Bodolai Zoltán lelképásztora és családja

dozásukra bízott, és lelki növekedésükben segíteni fogják őket.

A felszentelési imát Ócsai Tamás testvér mondta, de testvéreink köré térdeltek a már felszentelésben részesült lelkésztestvéreik és kezük rájuk helyezését felszentelték őket a szolgálatra (Ócsai Tamás testvér mellett Csizmadia Róbert, Hegyes-Horváth Géza, Dankó Ferenc, Szöllősi Árpád – Nyíregyházán Bálint György testvér is bekapcsolódott a kézrátétel szolgálatába).

A lelképásztori megbízás első mondatában Zoltán és János ezeket a szavakat hallhatta (de a többi mondat is hasonlóan ünnepélyes volt): „A világszéles Hetednap Adventista Egyház nevében felruházlak téged a teljes egyházi tekintéllyel. Ennél

Kerékgyártó János lelképásztora és családja

nem érhet nagyobb megbecsülés senkit, de ez felelősséggel jár.”

Zoltánt és Jánost az újonnan felszentelt lelkészeket köszöntöttük az unió, az egyházterület, a lelkészkar nevében, felelőségüket a lelkészfelelőségek nevében, gyermekeiket pedig a lelkészgyermek nevében. De köszöntötték őket a gyülekezetek képviselői és az istentisztelet befejezése után nagyon sokan a jelenlevők közül is.

Zoltán és János, Isten áldása és sok öröm kísérje szolgálatotokat.

*Hegyes-Horváth Géza
egyházterületi elnök*

Épül az új közösségi ház

Minden gyülekezet életében nagy esemény, amikor új épületbe költözhet. Különösen nagy dolog ez akkor, ha nem csak egy szükségmegoldásról van szó, egy gyülekezeti célokra átalakított családi házról, hanem egy olyan épületről, amelyet az első lépéstől kezdve gyülekezetnek álmodtak meg, amely minden tekintetben megfelel a későbbi rendeltetésének, amelyben minden szolgálatnak és tevékenységnek megvan a maga helye.

Ennek az álomnak a megvalósulását éli át jelenleg a Sándorfalvi Gyülekezet. A közösség 2010-ben alakult 20 fővel. Az elmúlt 10 évben a gyülekezet taglétszáma megduplázódott, ám a rendszeres istentiszteleti jelenlét az 50 fős teremben gyakran elérte a 65-70 főt is, így világossá vált, hogy lépni kell. A gyülekezet évekig gyűjtött egy új épületre és most végre tanúja lehet annak, ahogyan a földből kinő a vadonatúj közösségi ház. Az egész építési

Szépén halad az építkezés

folyamat olyan, mint egy csapatépítő tréning, amelynek során a gyülekezet tagjai megtanulnak együtt dolgozni, tervezni és imádkozni. Isten pedig hallja az imáinkat. Azt kértük, hogy olyan vevőt találjunk a régi épületünknek, akinek nincs azonnal szüksége rá, hanem megelégszik azzal, ha csak az új épület birtokbavétele után adjuk át neki. És íme, valóban olyan vevőt küldött, akinek csak május 1-én kell átadnunk a házat.

Az épülő imaház látványterve

Közben sok felajánlást, adományt kapunk olyan személyektől is, akikkel sosem találkoztunk, csak nézték az online istentiszteletet és azt érezték, hogy oda kell állniuk az ügyünk mellé. Köszönjük mindenkinek a támogatását és nagyon hálásak vagyunk, amiért a Tiszavidéki Egyházterület és a Magyar Unió is folyamatosan azon dolgozik, hogy ebben a nehéz anyagi helyzetben is gördülékennyé tegye a beruházásunkat.

Dr. Mihalec Gábor

VIRÁGZÓ NŐK ISTEN KERTJÉBEN

„Minden földi dolgomat elrendeztem”

Halász Istvánné, Márti

A zene szeretete egész életén át elkíséri testvérnőnkét. Mindig olyan tisztelettel énekelt és vezényelte a kórusokat, mintha a menny előcsarnokában lenne, mert hitvallása az, hogy az ének Istent dicsőíti és Őneki szól. Még ma is dúdolja magában a megtanult dallamokat, amelyek összekötötték őt a házastársával, Halász Istvánnal a 60 esztendőn át tartó szolgálatban, akiről az Advent Konferenciai Központban egy épületegyüttest neveztek el. Együtt sétálhattak a férjével Budapesten, a Nagykörúton, a zenetudós Kodály Zoltánnal, mivel a zene kapcsolat teremtett közöttük. Az ének olyan derűt jelent számára, amely mosolyt fakaszt az ajkán és erőt ad a mindennapokban. Csengő szoprán hangját adta tovább a génjeiben egyetlen lányának, Editnek, akivel és vejevel dr. Erdélyi Lászlóval idős napjait együtt tölti, Isten iránti hálával szívében a szeretetükért és gondoskodásukért. Az egyház iránti mély elköteleződése folytán hűségesen és kitartóan végezte azt, amit hite szerint az Úr rábízott. Az ének szárnyán pedig a Teremtő trónjához jut el...

– Egy nagy család értékeit hordozod magadon, akik sokat tettek a Hetednapos Adventista Egyház működéséért. Kérlek, eleveníts fel egy kedves családi emléket a múltból!

– Evangélikus hitben nőttem fel, 17 éves koromig a Deák téri evangélikus iskolában tanultam, büszkén viseltem a „Luther rózsát”. Szombaton anyámmal az adventista imaházba, vasárnap az evangélikus templomba jártam. Apám, Pechtol János, aki szobrászművész volt Győrben, később az egyházunk elnökeként vált ismertté, és akkoriban meghatározó személyiség volt. Édesanyám mélyen hívő, szorgalmas és kitartó asszonyként négy gyermeket nevelt fel. Anyai nagyapám a századforduló után gondolt egyet, a család összepakolt és hajóra szállt, kivándoroltak Amerikába, ahol egy orvosi műszergyára volt, így nagyon gazdagok lettek. Mégis hazavágyott, ezért a család fele visszajött Magyarországra, köztük Édesanyám is, aki akkor még fiatal lány volt. Anyám sokáig nem beszélt magyarul. Gyerekként, iskolásként is még mi tanítottuk neki a helyes magyar beszédet. Az egyházban viszont nagyon sokan tőle tanulták meg

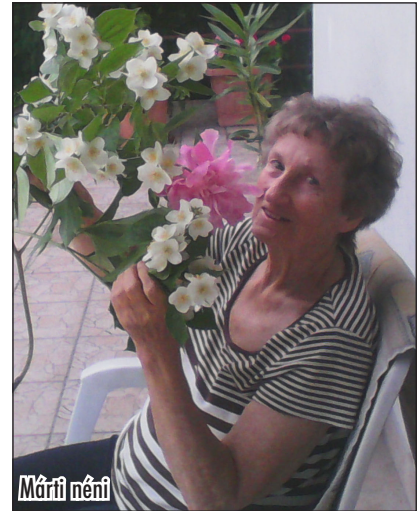
az angol és francia nyelvet. Anyám testvérei Amerikában maradtak. A háborúig itthon is nagyon gazdag család voltak, például Nagyapám Horthyval közeli kapcsolatban állt. A Pechtol család a mai napig erdész-vadász családként él Győrben, apám és anyám is ott ismerkedtek meg. Apám egy faszobrász művésztársa révén került kapcsolatba az adventistákkal.

Meghatározó emlékem, hogy amikor férjem megszerezte tanári diplomáját, iskolaigazgató-helyettesi állást kapott Tatabányán. Akkor apám volt az egyház elnöke és Albrecht József testvér kérte őt, hogy hívják meg Halász Pityut a szolgálatba, így kerültünk később mi is kapcsolatba. Ha ez nem így történik, nem töltünk el együtt mintegy 60 évet a közös szolgálatban.

– Az ember úgy talál magára, ha egy tágabb képet lát meg a világból. Volt-e alkalmad külföldre utazni lelkész férjeddal szolgálati útra? Mi érintett meg ott a legjobban?

– Férjemmel minden évben utaztunk, életünk során bejártuk egész Európát. Hivatásosan egyszer utazhattunk együtt az 1980-as Generálkonferenciára Dallas városába, Texas államba, Amerikába az év áprilisában, ahol népviseleti (kalocsai) ruhában képviseltük hazánkat, a Magyar Uniót. Bejártuk akkor Ellen White életének fontosabb helyszíneit, és álltunk azon a helyen is, ahol 1844 októberében az adventhívők várták Jézus eljövételét.

– A férjeddal végzett közös szolgálat során, melyik elért eredményedre emlékszel szívesen vissza?

Márti néni

– Férjem, Halász István – de ahogy mindenki ismeri: „Halász Pityu” – egyházunk zenei életében jelentős munkát végzett, tőle tanultak meg a legtöbben orgonán-harmoniumon játszani. Akkoriban sorra alakultak Országszerte a gyülekezeti kórusok és a Központi Kórus az ő keze alatt élte a fénykorát. Ebben a szolgálatban közösen dolgoztunk. Pityu hivatása szerint karmesterként és zenetanárként, én pedig 36 évig voltam a Lutheránia Központi Énekkar tagja. Így mindkettőnk számára meghatározó volt a zene szeretete. Eszembe jut, hogy Kodály Zoltánnal is többször sétáltunk együtt az Andrassy úton, mivel közel laktunk egymáshoz, jókat beszélgettünk vele. Kodály tanár úr a meghívásunkra eljött a gyülekezetbe (Budapest, VI., Székely Bertalan utca 13.) és az Esti dal című művet az ő orgonakíséretével énekelte a Központi Kórus.

Ez az emlék egy kis kiterő volt. Folytatva... aktívan a férjem mellett álltam mind egyházi vezetői tisztségének betöltése során, mind a lelkesítő szolgálatában. A leghosszabb időt Budapesten, a Terézvárosi Gyülekezetben szolgáltunk. Vezettem a Diakónia- és a Tábea osztályokat, legfőképpen nagy szeretettel a Gyermekiskolát. A gyülekezet mozgalmas életet élt, a közös vendégségek, a programok rendszeresek voltak, és mi igyekeztünk összetartani a közösséget lelkiileg is. Férjem békés természetű, kompromisszumkészsége nagyon alkalmas volt erre. A rendszerváltás időszakában különösen fontos volt, hogy integráljuk a hazánkba érkezett több száz erdélyi testvérünket, akik mind az „A” Gyülekezetbe érkeztek. Később a gyülekezet vezetése jól együttműködve adta át a stafétát a következő generációnak, az új elképzeléseknek.

A Budapest-Terézvárosi Gyülekezet közösségében

Én természetesen a kórus munkájában is nagy szerepet vállaltam, több éven át mind a gyülekezeti, mind a Központi Énekkart vezényeltem.

Továbbá sokak számára emlékeztetek a balatonlellei nyarak, ahol a férjem 15 évig volt az üdülő vezetője. Ez az időszak azonban számomra nem a legszebb évek voltak, hiszen az egész heti vállalati munka után, minden pénteken délután felültem a zsúfolt vonatra, hogy a családomhoz leutazzak, és ugyanezt vissza vasárnap este. A gyermekünk is egész nyáron ott volt, normális családi élet nélkül, én pedig egyedül Budapesten. Rendszeresen túlráznom is kellett a munkahelyen, hogy pénteken korábban indulhassak Lellére. Tehát a sokak által irigyelt „balatoni nyár” számunkra munkát és sok lemondást jelentett.

– **A Biblia beszél a vendégszeretetről. Tudom, hogy sok testvért megvendégeltél. Ki az a meghívottak közül, aki mély nyomot hagyott benned?**

– Évtizedekig laktunk az egyház központjában, Budapesten, a Székely Bertalan utcában. Az egyház által meghívott külföldi testvéreket rendszeresen családom látta vendégül, a Generálkonferencia elnöke és vezetői, a divíziók elnökei és vezetői mind nálunk fogyasztották el a magyaros ételeket. De mivel mindenki a mi ablakunk

előtt ment el az irodákba, rendszeresen „beköszöntek”, főleg ha fánkot sütöttem. Szigeti Jenőnek pedig nem lehetett elég palacsintát sütni, ami ne fogyott volna el percek alatt. Emellett idősebb Wilson testvért említtem meg, és számos külföldi vendéget a Balatonon is vendégül láttunk. A szó szoros értelmében az egyházban és az egyházért éltünk.

– **Kitől tanultad a legtöbbet az életed során?**

– Nem elsősorban, de meghatározóak voltak gyermekkoromban a nagyapámmal töltött nyarak. Ő főerdész volt Győrben, és sokat voltunk együtt az erdészlakban, már 12 évesen a 8 vadászakutyáját én gondoz-

tam, etettem, játszottam velük. Innen ered a természet és az állatok iránti kötődésem. A családi szeretet és törődés átadásában példaképem anyám volt, aki négyünket, a „Pechtol lányokat” példaadóan nevelt fel. Apám is sokat tett értem, 1956-ban elintézte, hogy külföldön tanulhassak, adventista egyetemen. Már megkaptam a felvételi engedélyt, amikor apámat a szöszékről vitték el a csendőrök az Andrássy út 60-ba (akkor ő volt az egyház elnöke), és a forradalom miatt már nem tudtam elindulni Angliába. Így a tanulmányaim nem valósultak meg. Helyette sorban álltam és vittem neki az ételt mindennap a fogdába. Ő keresztelt meg, és bár családunk kettévált, Apámmal jó kapcsolatot ápolunk élete végéig. A Balatonon élt, ahol tudunk találkozni, mivel a szomszédban, az egyház Advent Üdülőjét, Balatonlellén a férjem vezette, és sokat voltam ott én is.

A szolgálatban férjem türelme, a szeretet léggöre, amit ő képviselt, az odafigyelése a testvérek iránt és a mindenki által jól ismert mosolya – ezek adtak erőt a közös szolgálatunkban.

– **Mi volt a legszebb emlék a férjeddal, amit szívesen megosztanál az olvasókkal?**

– A férjemet teljesen váratlanul vesztettem el 20 éve, és hosszú ideig nem tudtam a hiányát feldolgozni. Most már megnyugodtam, és manapság egyre több régi közös emlék jut eszembe. Ilyen például a megismerkedésünk, ami Pécsen történt. Apám elindított egy vasúti jeggyel és egy térképpel Pécsre, hogy ott felvételizzek az Orvosi Egyetemre, gyermekorvosnak készültem. Szintén akkor jelentkezett oda Ócsai Sándor, „Dódi”, aki segített nekem ott eligazodni. Egyik nap az egyetem folyosóján találkoztunk Halász Pityuval, aki megkérdezte Dódit, hogy ki ez a szép lány? Ő mondta, hogy a Pechtol bácsi lánya. A találkozás engem is megragadott. A felvételem sikerült, de Apám „klerikális reakciónak” minősült, így végül mégsem vettek fel. Pityuval ezután Pesten találkoztunk, ahol Bajor bácsi fogta össze a fiatalokat, és egyik nap a Csillagvizsgálóhoz kirándultunk. Ekkor beszélgettünk először kettesben ... aztán már egyre többször ... bár Pityunak elég kitaróan kellett udvarolnia, mire végül sikerrel járt.

– **Szereted a zenét és míveled is, kórust vezettél. Melyik a kedvenc éneked?**

– Egyik kedves ének édesanyám emlékéhez fűz. Élete utolsó idejében mindig arra

kért, hogy ezt énekeljem neki.: „A békém vagy, ó Jézus mindenkor, Ha próbám nagy Te biztos hordozol...” és én csak énekeltem, énekeltem, ha kellett 10-szer is.

Számomra pedig reményt ad ez az ének, amely szinte naponta eszembe jut és magamban énekelem: „Hadd menjek, Istenem, mindig feléd... Ő sok keresztje van, de ez az én utam... Elfáradt lelkem haza talál... ott majd megnyughatom örökre én.” Ebben az énekben minden benne van, a múlt, a jelen és a jövőm is.

– **Van olyan bibliai idézet, amire sokat gondolsz?**

– Most, életutam vége felé sokat gondolok erre az Igére: „Mert én tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára az én porrom felett megáll” (Jób 19:25). Jób hite mind a jó időkben, mind a megpróbáltatásokban példa számomra, én is mindennap ebben a hitben élek és ez lelki békét ad. Így várom a mielőbbi találkozást az Úrral.

– **Mi az, ami leginkább foglalkoztat mostanában, megosztanád az olvasókkal?**

– Az Úrban megbékélve telnek napjaim. Amit ma és még hátralévő napjaimra kérek, hogy Isten addig éltessen, amíg gyermekemnek és vejemnek segíteni tudok a szolgálatukban, a munkájukban a SOLA Rádióban. Minden földi dolgomat elrendeztem, de amennyit bírok, megteszem mindennap, és ha már mást nem tudok, imádkozom értük.

Tokics Mrika
a Női Szolgálatok Osztály
Munkacsoportjának tagja

Öröm a mennyben és a gyülekezetben

Örömnöpre gyűltünk össze a sátoraljaújhelyi gyülekezetünkbe 2020. október 24-én. Ezen a napon keresztkedett Kató Lajosné Ilonka, aki a szerencsi közösségünkbe jár Taktakenézőről évek óta. Az ünnepség szervezésében és lebonyolításában jelentős szerepet vállalt Várhelyi Zoltán lelkész testvérünk. Az alkalomra nagy meglepetésünkre eljötték Göncről a „Ker-Songs Együttes” tagjai, akik ének-zenei szolgálattal emelték az ünnep színvonalát. Továbbá, Molnár Miklós lelkész testvérünk családi fűvészenekara is több alkalommal szolgált, valamint költeményeket is hallhattunk. Az Igét 2Tim 1:7 verse alapján Molnár Miklós lelkész testvérünk hirdette, aki a bemerítés szolgálatát is végezte.

Nagy örömnökre szolgált, hogy keresztelendő testvérnőnk férje is – aki még soha nem volt istentiszteleten – eljött az ünnepségre és virággal köszöntötte feleségét. Örömnöket fokozta, hogy Szerencséről még 3 vendég elkísért minket az alkalomra. Az ünnepség egész ideje alatt érezhető volt a Szentlélek jelenléte és vezetése, amit megkeresztelt testvérnőnk és a vendégek is kifejeztek, sőt a döntésre való felhíváskor jelentkezett vendég a Sátoraljaújhelyi Gyülekezetből keresztségre. Ezenfelül Telkibányáról egy házaspár, valamint Füzérkomlósról két személy jelezte még keresztségi szándékát.

Hála legyen a jó Istenek kimondhatatlan kegyelméért, irgalmáért és szeretetért,

hogy még kegyelmi időben élhetünk, és ad nyitott szíveket, akik mellette döntenek, és döntésüket megpecsételik Jézus példáját követve a keresztséggel. Ó, ha sok ilyen alkalomban lehetne részünk!

Akácosié Nagy Ágnes

Keresztségek Veszprém megyében

A 2020-as év sokáig emlékezetes marad a Veszprém megyei gyülekezetek számára, hiszen az Úr 17 testvért vezetett közösségeinkbe ebben az esztendőben. Dicsőséges Istennek megmentő szeretetért, amellyel magához vonzza az Őt keresőket!

Balatonfüreden Gabriella; Nemesvámoson Ibolya, Nikolett és Violetta; Pápan Nikolett és Tamás, valamint 10 Gábor testvér; Veszprémben pedig Ágnes találtak lelki otthonra.

Köszöntünk titeket, testvéreink, Isten nagy családjában! Örülünk, hogy veletek együtt haladhatunk tovább a cél felé, Jézus Krisztus küszöbön álló visszajöveteléig, ahogyan Pál apostol is tette: „De egyet cselekszem, azokat, amelyek hátam mögött vannak, elfelejtve, azoknak pedig, amelyek előttem vannak, nekik dőlve, célegyenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívása jutalmára” (Fil 3:14).

KáTé

A jótékonyági futás eredményéről

Az *AdventInfo* korábbi számában beszámoltunk már az október 11-i Budapest Spar Maratonon induló ADRA csapatról. A futók az ADRA kárpátaljai vízhálózat-fejlesztési programjának népszerűsítéséért és adományok gyűjtéséért teljesítették a 30 és 42 km-es távot. Azóta sikerült összesíteni a beérkezett adományokat, melyet az Alapítvány saját forrásaiból egészített ki, így összesen 300 000 Ft összeggel folytatjuk a kutak fűrészt, hogy az ott élő 80-100 ezer magyar anyanyelvű emberhez kö-

zelebb juttassuk a vizet, hogy ne kelljen adott esetben több száz métert megtenniük vízvételi lehetőségért. Ezúton szeretnénk megköszönni a támogatóknak az adományokat!

Kárpátaljai programunk támogatására folyamatosan van lehetőség, melynek részleteit honlapunkon lévő adománykatalógusunk tartalmazza.

Sitkei Zoltán

ADRA Alapítvány, ügyvezető igazgató

Kút Kárpátalján

ADRA hírlevél

Pályázatok

Foto: MONIKA SCHROEDER/PIKABAY

1. Második Hullám

A COVID-19 első hullámának időszakában a laptopok adományozása – oktatási intézményeknek, mélyszegénységben élőknek és lakásotthonoknak – szükségszerű, hasznos támogatást jelentett a célcsoportok számára. Annak érdekében, hogy még több diákot támogathassunk, újabb forrásokat kerestünk: az Ökotárs Alapítvány Második Hullám felhívására nyújtottunk be pályázatot, digitális eszközök beszerzésére. Ismét hátrányos helyzetű és állami gondozásban nevelkedő diákoknak terveztünk segítséget nyújtani számítástechnikai eszközökkel, hogy gördülékenyen tudjanak bekapcsolódni a digitális oktatásba. A bírálóbizottság döntése alapján a beadott pályázatunk sajnos nem részesült támogatásban.

2. Közösségépítési lehetőség

A IX. kerületi önkormányzathoz olyan pályázatot nyújtottunk be, melynek pozitív elbírálása lehetőséget nyújtana az érdeklődő, helyi lakossággal való közös tevékenységekre. Együttműködésben a helyi H52 Ifjúsági Irodával, a Konkáv Közösségi Tér és Prevenációs Műhely szervezettel, a „9ben az élet” blog alapítójával, a „10 millió Fa” mozgalom helyi képviselőivel és e szervezetek kapcsolatrendszerébe tartozó helyi lakosokkal egy olyan alko-

táson tervezünk dolgozni, aminek a szimbóluma a győzelem, a remény, valamint az összefogás ereje. Azt az üzenetet szeretnénk közvetíteni, hogy – úgy a kisebb, mint a nagyobb közösségekben – szükséges félretennünk a nézeteltéréseket, és érdemes egymásért és együtt munkálkodni a jó célok érdekében.

3. NEA normatív pályázat

A tavalyi évben befolyt adományok után az államtól normatív támogatást kaphatunk, amennyiben minden követelménynek megfelel a november 11-én benyújtott NEA normatív pályázatunk, és amennyiben a rendelkezésre álló keretösszeg elegendő lesz. A támogatás megítélt összegének mértéke 10 000 Ft-tól 750 000 Ft-ig terjedhet, melyet teljes egészében működésre fordíthatunk – így ez nagy segítséget jelentene az ADRA iroda fenntartási költségeinek kiegyenlítésében.

4. NEA szakmai + működési pályázat

A Nemzeti Együttműködési Alap keretein belül szakmai és működési, összevont pályázatot nyújtottunk be, melynek pozitív elbírálása esetén a megítélt összeg a 2021-es évben nyújt majd támogatást – úgy szakmai programokra, mint működési költségekre. Ezen NEA támogatásból gyermekvédelmi projekteket szeretnénk megvalósítani, és a kárpátaljai vízhálózat-fejlesztési programunkat szeretnénk kiterjeszteni, a lehető legtöbb család részére.

Az elmúlt években az EPER-ben (Elektronikus Pályázatkezelési és Együttműködési Rendszer) kellett benyújtanunk a NEA pályázatokat, az idei évtől pedig a NIR-ben (Nemzetpolitikai Informatikai Rendszer), mely rendszer új számunkra, így e hónapokban nagyobb kihívásokkal kellett szembenéznünk.

Hálásak vagyunk Istenünknek az eddigi vezetésért és gondoskodásért, és azért imádkozunk, hogy amennyiben kedves előtte a tervezett programok megvalósulása, úgy segítsen bennünket a fentebb említett pályázati támogatások elnyerésében, vagy akarata szerint mutasson utat más anyagi források felkutatásában.

Lőrincz Melinda
ADRA munkatárs

Köszönetnyilvánítás a Sallai családtól

Az ADRA Adventista Fejlesztési és Segély Alapítvány adománygyűjtést kezdeményezett Sallai István Zsombor javára, aki egy áprilisi autóbalesetet követően még mindig nem épült fel. 2020. október 16-án 1 300 000 forintnak megfelelő román lejt utaltunk át a fiatal ember családjának az ápolási költségek fedezésére. Az időközben beérkező adományokat november végén továbbítjuk a család felé. Köszönjük a támogatásokat és az alábbiakban szeretnénk közvetíteni a család köszönetnyilvánítását:

„Szeretném szívből megköszönni adományaitokat, amit fiam, Sallai Zsombor egészségi állapota javulásáért nyújtottatok. Jelenlegi állapota stabil; apró, de fontos javulási jeleket mutat. Eddig csak a gyomrán keresztül lehetett táplálni, most már kezd

rágni, és apró, puha falatokat nyelni. Reménykedünk, hogy hamarosan a légszökánül is el fogják távolítani, mert a légzési és nyelési funkciói jelentősen javultak. Sajnos beszélni még nem tud, hangot sem ad ki, de reméljük, hogy a légszökánül eltávolítása után változni fog. Lassú fejlődést tapasztalunk, de nagyon hálásak vagyunk minden apró lépésért. Tudjuk, hogy ez egy hosszú folyamat, de hiszünk Isten csodájában! Továbbra is multidiszciplináris kezelésben részesül, amit sajnos csak magánklinikán tudnak végezni. A kezelési díjakat saját erőnkől nem tudnánk kifizetni, ezért is köszönünk szépen minden adományt. Hiszünk, hogy Isten velünk lesz, eddig is éreztük jelenlétét. Legyen meg az Ő akarata.”

Sitkei Zoltán
üggyvezető igazgató